

[Lars P. Jensen.]

kontrollrådet komme med en udtalelse. Den må vi vel afvente, hvis ikke det varer altfor længe, men mit parti mener nu efter de erfaringer, der er indhentet i den årrække, der er gået siden 1945, hvor kommissionen gjorde sig færdig, erfaringer både om gode og dårlige ting, herunder også med hensyn til den praksis, som er fulgt i henhold til kommissionsbetænkningen, at tiden må være inde til, at man nedsætter en kommission til at gennemarbejde hele dette store og forbyggeriet og samfundet så vigtige område.

Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger til de andre ordførere, idet der jo ikke har været sagt så farligt meget imod det, jeg har fremført. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, at det er rigtigt, at jeg har snakket stærkt, det er muligt, at det ærede medlem havde fået bedre fat i det, hvis jeg havde talt langsomt, men nu kommer det jo i fortrykket, og så har vi i udvalget et grundlag for at diskutere spørgsmålet. Men det afgørende er, om det ærede medlem og hans parti vil slutte op om det krav, vi stiller om en kommission.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5819; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3764).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Den nugældende lov udløber pr. 1. maj, og det arbejde, der er foretaget på grundlag af denne lovgivning med hensyn til bekæmpelsen af de smitsomme kvægsygdomme, vi kender her i Danmark, ville gå i stå, hvis man ikke vedtog en forlængelse af den gældende lov. Det foreliggende lovforslag går derfor ud på at forlænge loven indtil 1. april 1956, og jeg kan tilsige mit partis støtte til lovforslagets gennemførelse.

Lovforslaget giver jo ligesom den nugældende lov en bemyndigelse for ministeren

til at opkræve en afgift på levende kreaturer til eksport og på kød til eksport. De midler, der indkommer på disse områder, skal sammen med et statstilskud, der er fastsat til 1 mill. kr. hvert år, være med til at yde et bidrag til de landmænd, der foretager en videre bekæmpelse. Jeg synes, at man i dag må hilse det resultat, der er nået gennem årenes med hensyn til bekæmpelsen af disse to kvægsygdomme, med stor glæde. Kvægtuberkulosen er jo praktisk talt udryddet nu, og efter de tal, der står i bemærkningerne, er kalvekastningen meget stærkt på retur. Selvom der er nævnt et antal af 50 000 stk. kvæg, som antagelig endnu er tilbage, mener jeg, at hvis landmændene gør den indsats, som jeg tror de vil gøre i den kommende tid, vil det inden 1956, når denne lov udløber, være muligt også at melde rent land med hensyn til kalvekastningen.

Jeg har kun en bemærkning at gøre til lovforslagets bestemmelser, nemlig til § 3, der omhandler adgangen til at give tilskud til unge landmænd, som opretter nye brug i henhold til statshusmandsloven. Det hedder i paragraffen, at der kan anvendes et beløb af indtil 200 000 kr. årlig til tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne, at denne bestemmelse skal ophøre at gælde den 1. april 1954, altså to år før loven udløber. Er der nu nogen grund til dette, højtærede minister? Jeg håber, ministerens gode hjerte vil gøre det muligt for mig at overbevise ham om, at denne bestemmelse også bør løbe til 1956. Skulle det vise sig, at udryddelsen foregår i et sådant tempo, at man er fri for sygdommen før dette tidspunkt, må der jo kunne udstedes en bestemmelse om, at man ikke kan benytte den, efter at det er konstateret, der ikke findes mere af denne sygdom her i landet. Jeg synes, det ser så mærkeligt ud, at man kapper denne del af loven af, to år før loven udløber. Det er den eneste anledning til, at jeg mener det nødvendigt, man behandler lovforslaget i et udvalg, ellers havde jeg ikke haft noget ønske derom.

Jørgen Gram: Jeg kan på mit partis vegne anbefale en forlængelse af denne lov, da den er tidsbegrænset til 1. april 1956. Til den tid skulle loven have overflødiggjort sig selv, i hvert fald med hensyn til tuberkulosens udryddelse. Derimod ser jeg ikke så lyst på mulighederne for kalvekastningens udryddelse som den foregående taler, eller som det kommer til udtryk i bemærkningerne til lovforslaget, hvori der gøres opmærksom på, at der nu kun er så og så